

L'orizzonte

Ti guardo da lontano,
 mi chiedo: chi sei?
 Una linea senza fine,
 un bacio tra due infiniti.
 Ti guardo insospettata
 immenso orizzonte!
 Tu mi parli e io ti ascolto.
 Tu taci e nel tuo silenzio
 io mi annullo.
 La tua infinita linearità
 accende il mio stupore,
 e capisco che
 finché potrò vederti,
 finché potrò ascoltarti,
 cielo e terra saranno,
 sempre là a parlarsi
 e a guardarsi.
 Tu impedirai che il cielo diventi mare
 e che il mare diventi cielo
 per non sconvolgere
 l'armonia del mondo.

Horizonti

Të shoh për së largu,
 e thom: kush jé?
 Një udhë e gjatë e gjatë,
 një të pusërë ndë mes nde dj shekulle.
 Të vrenjë me njai trëmbësi,
 horizont i madhë!
 Ti më kushëlon e u të ndienjë.
 Ti nëng thue mosgjë
 e u nëng estonjë.
 Të vrenjë e vjetëm më grikë hapër,
 e kaponjë se
 njera se të bëtë shoh
 njera se të bëtë ndienjë
 qielli e dheu vjetën atja
 kushëlonjën e vrikën.
 U e dinjë!
 Ti nëng do të vësh shëkulli poshtë e lartë
 ti nëng do së deti kat békët qiell e qielli
 kat békët det.